

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gruodžio 15 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Žodinio prekių ženklo ARTHUR & ASTON paraiška — Ankstesnis vaizdinis nacionalinis prekių ženklas „Arthur“ — Prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies a punktas — Forma, kuri skiriasi elementais, pakeičiančiais skiriamąjį požymį“

Byloje T-83/14

LTJ Diffusion, įsteigta Kolombe (Prancūzija), iš pradžių atstovaujama advokatų S. Lederman, vėliau – F. Fajgenbaum,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą V. Melgar,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Arthur et Aston SAS, įsteigta Žibervilyje (Prancūzija), atstovaujama advokato N. Boespflug,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2013 m. gruodžio 2 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1963/2012-1), susijusio su protesto procedūra tarp *LTJ Diffusion* ir *Arthur et Aston SAS*,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová ir E. Buttigieg (pranešėjas),

kancleris: E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. vasario 4 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. gegužės 16 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. gegužės 2 d.,

susipažinęs su dubliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. rugpjūčio 12 d.,

* Proceso kalba: prancūzų.

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, todėl, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2010 m. lapkričio 10 d. įstojusi į bylą šalis *Arthur et Aston SAS* pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.
- 2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo ARTHUR & ASTON.
- 3 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklo registravimui 25 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „Avalynė; sportinė avalynė; paplūdimio avalynė; sandalai; apsauginiai batai; aulinukai; klumpės (avalynė); medžiaginiai bateliai; bateliai“.
- 4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2011 m. sausio 17 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 10/2011.
- 5 2011 m. balandžio 14 d. ieškovė *LTJ Diffusion*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.

- 6 Protestas grindžiamas ankstesniu vaizdiniu vokišku prekių ženklu, kurio registracijos numeris yra 17731 ir kuris atrodo taip:

- 7 Protestas grindžiamas ankstesniu prekių ženklu, kuris buvo įregistruotas Prancūzijoje 1983 m. birželio 16 d. ir kurio registracija buvo atnaujinta 2003 m. balandžio 11 d. šioms 25 klasės prekėms: „Tekstilės gaminiai, gatavi ir pagal matą, įskaitant avalynę ir šlepetes“.
- 8 Protestas grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu pagrindu.
- 9 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis įstojusiai į bylą šaliai paprašius pateikti ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymą ieškovė pateikė įrodymų tik dėl šio žymens naudojimo:

- 10 2011 m. rugpjūčio 27 d. Protestų skyrius atmetė visą protestą motyvuodamas tuo, kad ieškovė nepateikė ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų tokios formos, kaip buvo įregistruotas (toliau – ankstesnis tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklas), kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies a punktą, įrodymo.
- 11 2012 m. spalio 23 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

- 12 2013 m. gruodžio 2 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė. Kaip ir Protestų skyrius, Apeliacinė tarnyba konstatavo, kad šio sprendimo 9 punkte nurodytas žymuo (toliau – naudojamas žymuo) skyrėsi nuo ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo ir pakeitė jo skiriamąjį požymį. Todėl ji padarė išvadą, kad ankstesnio prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, naudojimas pagal Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies a punktą nebuvo įrodytas.

Šalių reikalavimai

- 13 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą;
 - grąžinti bylą kompetentingai VRDT instancijai, kad būtų priimtas sprendimas dėl protesto pagrįstumo, jeigu Bendrasis Teismas mano, kad jis pats neturi įgaliojimų priimti tokio sprendimo.
- 14 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį;
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 15 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo vienintelį pagrindą – Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimą. Ji teigia, jog Apeliacinė taryba klaidingai įvertino šią nuostatą.
- 16 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies a punktą Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymas apima ir įrodymą dėl jo naudojimo tokia forma, kurios elementai skiriasi, bet nepakeičia šio prekių ženklo tokios formos, kaip buvo įregistruotas, skiriamąjį požymio.
- 17 Nors šioje nuostatoje kalbama tik apie Bendrijos prekių ženklo naudojimą, šią nuostatą reikia pagal analogiją taikyti ir nacionalinio prekių ženklo naudojimui, kadangi Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad šio straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos minėto Reglamento 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems ankstesniems nacionaliniams prekių ženkams „naudojimą [Sąjungoje] pakeičiant naudojimu valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas“ (2014 m. liepos 14 d. Sprendimo *Vila Vita Hotel und Touristik / VRDT – Viavita (VIAVITA)*, T-204/12, EU:T:2014:646, 24 punktas).
- 18 Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies a punktu, kuris nenumato griežto naudojamo prekių ženklo ir įregistruoto prekių ženklo formų atitikimo, siekiama leisti pastarojo prekių ženklo savininkui naudojant jį prekyboje pakeisti žymenį nepakeičiant išskirtinio jo požymio taip, kad tai leistų geriau jį pritaikyti prie atitinkamų prekių arba paslaugų prekybos ar reklamos sąlygų. Atsižvelgiant į šios nuostatos tikslą, materialinė jos taikymo sritis turi būti laikoma apribota tik tokiomis situacijomis, kai prekių ženklo savininko prekėms ar paslaugoms, kurioms šis ženklas buvo įregistruotas, žymėti naudojamas žymuo yra tokios formos, kuria tas prekių ženklas naudojamas prekyboje. Tokiose situacijose, jei prekyboje naudojamas žymuo mažai skiriasi nuo formos, kaip buvo įregistruotas, ir abu žymenys apskritai gali būti laikomi identiškais, ši nuostata numato, kad įregistruoto prekių ženklo naudojimo pareiga gali būti laikoma įvykdyta pateikiant prekyboje naudojamos formos žymens naudojimo įrodymą (2010 m. birželio 10 d. Sprendimo *Atlas Transport / VRDT – Hartmann (ATLAS TRANSPORT)*, T-482/08, EU:T:2010:229, 30 punktas; 2012 m. birželio 21 d. Sprendimo *Fruit of the*

Loom / VRDT – Blueshore Management (FRUIT), T-514/10, EU:T:2012:316, 28 punktas, ir 2014 m. kovo 12 d. Sprendimo *Borrajo Canelo / VRDT – Tecnoazúcar (PALMA MULATA)*, T-381/12, EU:T:2014:119, 26 punktas).

- 19 Šioje byloje yra aišku, kad atitinkamu laikotarpiu nuo 2006 m. sausio 17 d. iki 2011 m. sausio 16 d. per procedūrą VRDT buvo įrodytas tik naudoto ankstesnio žymens naudojimas iš tikrųjų. Taigi reikėtų išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą teigdama, jog šis žymuo skyrėsi nuo ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo ir taip pakeitė jo skiriamąjį požymį.
- 20 Šiuo klausimu primintina, jog prekių ženklo skiriamasis požymis, kaip jis suprantamas pagal Reglamentą Nr. 207/2009, reiškia, jog šis prekių ženklas leidžia nustatyti, kad prekę, kuriai prašoma tokį prekių ženklą įregistruoti, tiekia konkreti įmonė, ir taip atskirti šią prekę nuo kitų įmonių prekių (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Specsavers International Healthcare ir kt.*, C-252/12, Rink., EU:C:2013:497, 22 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 21 Ankstesnis tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklas apima juodomis raidėmis baltame fone pasvirai ir suspaustai, labai glaudžios rašysenos raidėmis ranka užrašytą parašo formos vardą Arthur. Šio prekių ženklo pirmoji raidė yra išskiriama didžiąja raide ir pridedamas taškas tarp dviejų raidės „A“ pasvirųjų kraštų. Nors ankstesniame tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženkle dominuoja žodinis elementas „arthur“, šio prekių ženklo skiriamasis požymis yra ne tik šis žodinis elementas, bet ir jo grafinis pateikimas, kuris, nors ir antrinės reikšmės, nėra nei nereikšmingas, nei banalus.
- 22 Kaip ginčijamo sprendimo 27 punkte teisingai pažymėjo Apeliacinė taryba, naudojamas žymuo labai skiriasi nuo ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo. Nors naudojamame žymenyje naudojamas žodinis elementas „arthur“, šį žodinį elementą sudarančios raidės pateikiamos kiek stilizuotos horizontaliai didžiosiomis spausdintomis baltomis raidėmis juodame fone. Be to, naudojamame žymenyje žodis „arthur“ pateikiamas juodame stačiakampyje, kuriame taip pat pateikiami ploni balti rėmai.
- 23 Tokie skirtumai, vidutinio prancūzo vartotojo, kuriam skirtos 25 klasės prekės, požiūriu, pakeičia ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamąjį požymį. Iš esmės minėto prekių ženklo grafinis elementas, kurį sudaro stilizuotas parašas, visiškai išnyksta iš naudojamo žymens ir yra pakeičiamas visiškai skirtingu labai klasikiniu, simetrišku ir statišku grafiniu elementu ir, kaip teisingai pažymi VRDT, ankstesnis tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklas patraukia dėmesį asimetrija ir dinamiškumu, kurių suteikia nestatiškos iš kairės į dešinę kylančios raidės. Skirtumai tarp minėtų prekių ženklo ir naudojamo žymens nėra nereikšmingi ir negali būti laikomi identiškais, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 18 punkte nurodytą teismo praktiką.
- 24 Atsižvelgiant į tai, kad žodžio „arthur“ ypatingas grafinis pateikimas kartu su šiuo žodžiu sudaro ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamąjį požymį, kuris ir yra visiškai pakeistas naudojamame žymenyje, reikia pritarti Apeliacinės tarybos išvadai, kad nagrinėjamų prekių ženklo ir žymens skirtumai yra tokio pobūdžio, kad pasikeičia prekių ženklo skiriamasis požymis.
- 25 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentai.
- 26 Pirma, reikia atmesti kaip neatitinkantį tikrovės ieškovės kaltinimą, kad Apeliacinė taryba nepriėmė sprendimo dėl galimo ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamąjo požymio pakeitimo ir nesiėmė šiuo požiūriu konkrečios šio prekių ženklo ir naudojamo žymens analizės. Iš esmės pakanka remtis ginčijamo sprendimo 26–30 ir 34–36 punktais, norint konstatuoti, jog Apeliacinė taryba atliko konkrečią ir išsamią minėtų prekių ženklo ir žymens analizę, kad to paties sprendimo 40 punkte būtų padaryta išvada, jog naudojamas žymuo skyrėsi nuo ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo ir taip pakeitė šio prekių ženklo skiriamąjį požymį.

- 27 Taip pat reikia atmesti ieškovės kaltinimą, kad Apeliacinė taryba nepriėmė sprendimo dėl ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamajam požymiui būdingo grafinio elemento ir dėl to, ar vien kitokio šrifto, pačios Apeliacinės tarybos kvalifikuoto kaip „labai klasikinis“, naudojimas galėjo pakeisti ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamąjį požymį.
- 28 Šiuo klausimu pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 34 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, kad ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo vaizdiniai elementai negalėjo būti laikomi nereikšmingais. Ginčijamo sprendimo 35 punkte ji toliau patikslino, kad žodis „arthur“ nebuvo pavaizduotas įprastomis ir banaliomis raidėmis, ir pažymėjo, kad ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, buvo įregistruotas ne kaip žodinis prekių ženklas, o kaip vaizdinis prekių ženklas. Galiausiai ginčijamo sprendimo 36 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, kad naudojamas žymuo vartotojui kėlė iš tiesų kitokią įspūdį nei ankstesnis tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklas, nes naudojamame žymenyje nebuvo pateiktas nė vienas ankstesnio prekių ženklo vaizdinis elementas ir naudojamą žymenį sudarė kiti vaizdiniai elementai, visų pirma spausdintos tik šiek tiek stilizuotos raidės.
- 29 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 34–36 punktų, Apeliacinė taryba, priešingai, nei teigia ieškovė, išnagrinėjo ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo vaizdinių elementų skiriamąjį požymį ir padarė išvadą, kad šie elementai nebuvo nei įprasti, nei banalūs. Taigi ji implicitiškai ir neišvengiamai nusprendė, kad šie vaizdiniai elementai yra ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamąjo požymio dalis. Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo minėtų punktų, ypač iš šio sprendimo 36 punkto, Apeliacinė taryba nusprendė, kad ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamasis požymis pasikeitė dėl naudojamame žymenyje nenaudotų minėtų vaizdinių elementų ir juos pakeitus banalesniais ir ne tokiais stilizuotais elementais.
- 30 Antra, ieškovė nurodė, kad žodinis elementas „arthur“ buvo vienintelis ir dominuojantis ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamasis požymis, o šio žodinio elemento grafinė forma buvo banali ir antrinės reikšmės. Dėl to ieškovė nurodo, kad teisingai taikydama Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies a punktą Apeliacinė taryba turėjo nuspręsti, kad naudojamas žymuo, kuriame buvo pateiktas visas šis skiriamasis ir dominuojantis žodinis elementas, nepriedant jokio kito žodinio elemento ir jokio kito skiriamąjo vaizdinio elemento, užrašytas vien kitokiu banaliu ir antrinės reikšmės šrifto, nepakeitė ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamąjo požymio.
- 31 Grįsdama prielaidą, kad žodinis elementas „arthur“ buvo vienintelis ir dominuojantis ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamasis elementas, ieškovė nurodė, kad Prancūzijos ir Sąjungos teismai daugelyje sprendimų patvirtino šį požiūrį. Ieškovė konkrečiai rėmėsi 2005 m. lapkričio 24 d. Sprendimu *Sadas / VRDT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, Rink., EU:T:2005:420, dėl protesto, kurį ji padavė remdamasi ankstesniu tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklu dėl paraiškos įregistruoti žodinį žymenį ARTHUR ET FELICIE kaip Bendrijos prekių ženklą. Ieškovė taip pat rėmėsi 2005 m. gegužės 11 d. *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) sprendimu byloje dėl teisių pažeidimo, kurią ji pradėjo dėl žodinio prekių ženklo ARTHUR ET FELICIE naudojimo.
- 32 Be to, ieškovė priekaištavo Apeliacinei tarybai dėl to, kad ji neigė šio sprendimo 31 punkte minėto Sprendimo *ARTHUR ET FELICIE*, EU:T:2005:420, ir nacionalinės valdžios institucijų sprendimų, kuriais ji rėmėsi per administracinę procedūrą, svarbą. Ginčydama Apeliacinės tarybos vertinimą, kad ir minėtame teismo sprendime, ir institucijų sprendimuose pateiktos išvados nėra reikšmingos, nes buvo padarytos atliekant vertinimą dėl galimybės supainioti prekių ženklus, o ne atliekant vertinimą dėl ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo naudojimo pobūdžio (ginčijamo sprendimo 32 ir 38 punktai), ieškovė iš esmės tvirtina, kad minėto prekių ženklo skiriamąjo pobūdžio

vertinimas turi būti toks pat Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio, susijusio su galimybe supainioti, taikymo atveju ir minėto reglamento 15 straipsnio, susijusio su registruoto prekių ženklo naudojimu, taikymo atveju.

- 33 Atsakant į šio sprendimo 30–32 punktuose išdėstytus ieškovės argumentus, visų pirma reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 21 punkto, žodinis elementas „arthur“ yra dominuojantis ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo elementas, nes toks yra, kalbant apie bendrą šio prekių ženklo daromą įspūdį. Grafinis šio žodinio elemento pateikimas yra antrinės reikšmės, tačiau nėra mažareikšmis šiam bendram įspūdžiui.
- 34 Kadangi taip yra, pažymėtina, jog nepakanka, kad dominuojantis ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo elementas būtų panaudotas naudojamame žymenyje, kaip nagrinėjamu atveju žodinis elementas „arthur“, kad šis žymuo būtų pripažįstamas kaip nekeičiantis ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamąjo požymio. Skiriamąjo požymio pakeitimo vertinimas atliekamas lyginant ankstesnį tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklą su naudojamu žymeniu siekiant įvertinti, ar šis prekių ženklas ir šis žymuo turi nereikšmingų skirtumų ir ar jie gali būti laikomi identiškais (šio sprendimo 18 punkte minėti sprendimai *ATLAS TRANSPORT*, EU:T:2010:229; *FRUIT*, EU:T:2012:316, ir *PALMA MULATA*, EU:T:2014:119). Kaip jau konstatuota, šiuo klausimu padarytose Apeliacinės tarybos išvadose nėra klaidos.
- 35 Galiausiai dėl ieškovės teiginio, jog žodinis elementas „arthur“ yra vienintelis ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamasis elementas, šis teiginys yra klaidingas dėl šio sprendimo 21–24 punktuose išdėstytų priežasčių, nes šio prekių ženklo skiriamasis požymis yra ne tik šis žodinis elementas, bet ir minėto elemento grafinis pateikimas, kuris nėra nei nereikšmingas, nei banalus.
- 36 Be to, minėto ieškovės teiginio nepatvirtina šio sprendimo 31 punkte minėtas Sprendimas *ARTHUR ET FELICIE*, EU:T:2005:420. Šiame sprendime Bendrasis Teismas visiškai nepadarė išvados, kad žodinis elementas „arthur“ buvo vienintelis ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamasis elementas. Lygindamas žymenis, dėl kurių kilo ginčas byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 31 punkte minėtas Sprendimas *ARTHUR ET FELICIE*, EU:T:2005:420, o jei kalbėtume konkrečiau, minėto sprendimo 46 punkte jis tik konstatavo, kaip nagrinėjamu atveju (žr. šio sprendimo 21 punktą), dominuojantį šio žodinio elemento požymį ir antrinės reikšmės vaizdinių elementų pobūdį.
- 37 Dėl ieškovės nurodyto 2005 m. gegužės 11 d. *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) sprendimo (žr. šio sprendimo 31 punktą) ir dėl kitų nacionalinės valdžios institucijų sprendimų, kuriais taip pat buvo remiamasi VRDT, pažymėtina, kad minėtas teismo sprendimas ir institucijų sprendimai negali paneigti šio sprendimo 24 punkte minėtos Bendrojo Teismo išvados, nes visiškai nebuvo padaryta išvada, kad ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo grafinis elementas buvo nereikšmingas ir kartu su žodiniu elementu „arthur“ nesudarė šio prekių ženklo skiriamąjo požymio. Priešingai, šis grafinis ranka užrašyto parašo formos elementas buvo kvalifikuotas kaip „ypatingas“. Todėl ir *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) minėtame sprendime ankstesnį tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklą apibūdino kaip „ypatingu grafiniu būdu ranka užrašyto parašo formą, kylančią į viršų, su po raide A padėtu tašku“. Bet kuriuo atveju primintina, jog Bendrijos prekių ženklų sistema yra savarankiška ir apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 207/2009, o VRDT arba ieškinio atveju – Bendrasis Teismas neįpareigotas priimti tokių pačių sprendimų, kokius panašioje situacijoje priėmė nacionalinės administracinės institucijos ar teismai (šiuo klausimu žr. 2006 m. sausio 12 d. Sprendimą *Deutsche SiSi-Werke / VRDT*, C-173/04 P, Rink., EU:C:2006:20, 49 punktą, ir Sprendimą 2014 m. sausio 23 d. *Coppenrath-Verlag / VRDT – Sembella (Rebella)*, T-551/12, EU:T:2014:30, 61 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

- 38 Remiantis šio sprendimo 33–37 punktuose pateiktais vertinimais, nereikia nuspręsti dėl ieškovės teiginio, kad ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo skiriamąjį požymį analizė turi būti tokia pati Reglamento Nr. 207/2009 8 ir 15 straipsnių atveju (žr. šio sprendimo 32 punktą), pagrįstumo, reikia atmesti prielaidą, kuria pagrįstas ieškovės argumentas, kad žodinis elementas „arthur“ yra vienintelis ir dominuojantis ankstesnio įregistruotos formos prekių ženklo skiriamasis elementas. Iš to matyti, kad reikia atmesti tolesnius ieškovės argumentus, kurie grindžiami šia klaidinga prielaida (žr. šio sprendimo 30 punktą).
- 39 Trečia, reikia atmesti ieškovės argumentą, kad ginčijamame sprendime padaryta išvada prieštarauja 2013 m. spalio 4 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimui (byla R 737/2013-2). Pakanka konstatuoti, kad faktinės aplinkybės, kurias apima šie du sprendimai, skiriasi, kadangi sąsaja tarp ankstesnio tokios formos, kaip buvo įregistruotas, prekių ženklo ir naudojamo žymens formos, kaip ji apibrėžta ginčijamame sprendime, skiriasi nuo sąsajos tarp ankstesnio prekių ženklo formos ir naudojamo žymens formos, kaip ji apibrėžta minėtame 2013 m. spalio 4 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendime. Be to, primintina, kad VRDT turi priimti sprendimą kiekvienu konkrečiu atveju ir jai neprivalomi kitose bylose priimti ankstesni sprendimai. Iš esmės, Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 207/2009, o ne ankstesne jų sprendimų praktika. Be to, vykdydamas teisėtumo priežiūrą, Bendrasis Teismas nėra saistomas VRDT sprendimų (žr. šio sprendimo 18 punkte minėto Sprendimo *PALMA MULATA*, EU:T:2014:119, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 40 Atsižvelgiant į šias aplinkybes reikia atmesti panaikinimo pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu. Vadinasi, visas ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 41 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalauja.
- 42 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Nurodyti *LTJ Diffusion* padengti bylinėjimosi išlaidas.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Paskelbta 2015 m. gruodžio 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.